

Bài viết của K10 Nguyễn Minh Hùng nhân chuyến về quê ở Sóc Trăng.

Buổi trưa, ngày đầu tuần tháng 3 chạ vào hè mà khí hậu Việt nam đã hâm hấp oi bức ngột ngột, mồ hôi cứ tuôn nhồm nhồm trong lớp áo mỏng manh. Thật khó có một cảm giác thoải mái, cho dù vùng quê luôn được bao phủ bởi xum xuê cây trái xanh tươi và một không gian êm dịu ta có thể tìm thấy những thú vui ngay trên mảnh đất chôn nhao cất rần mà tiếng chuông vĩnh viễn xa rồi! Nắm đong đũa trên chiếc võng được mắc trên 2 tầng cây rợp bóng cùng nhâm nhi mấy trái dưa tươi mát lành, không gian chìm ngập buồn tênh! Thây tâm tư dấy động một tình cảm tha thiết đến quý thầy, quý anh chị, quý bạn hữu đồng môn, đồng khóa đã trưởng thành chia xẻ, gửi lời phân bua và đến chia buồn cho bạn từng bị mất mình với cõi vĩnh hằng an nghỉ! Xin được khế ghi tình cảm sâu sắc này và tri ân tất cả.

Trên chuyến xe thênh thang từ Sài Gòn xuôi về miền tây với tâm trạng bối rối của hình ảnh đứa con xa trở về mái nhà xưa có người thân mong đợi ngày nào mà sao thây lòng có chút xót xang cay đắng như khách nhàn du ngoạn ngang trên vùng đất lạ. Có những hình ảnh thân quen và cũng có những xa lạ chưa sót đến tận chốn lòng. Đầu rồi những tháng ngày năm cũ, những tà áo dài thướt tha, cà phê góc phố bên bờ sông hôm, màu xanh lá rừng điếm trang phố thị rộn ràng... (Hội ngộ không quên, Thập Địch và ... màu xám CSQG)

*Lời xưa xe ngựa a hân thu thỏo,
Đến cũ lâu đài bóng tịch điền ng.*

Đang lơ lửng với hình ảnh quá khứ nhìn nhợt nhòa thì cái TV phía trước cửa xe chiếu xuống đám khán giả bắt đầu diễn một đĩa ca nhạc của trung tâm Asia... Nam Lộc, Việt Dũng... những nhân vật nổi lên án vọng vọng (cho là có kẻ phẫn nộ, v.v...) đang ra rả "tuyên truyền xuyên tạc, đánh phá cách mạng" tiếng ồn ào và đám hành khách giật giật một cách chú ý theo dõi tình hình. Đúng là hiện tượng làm mình bối rối "sock", họ nhìn quanh thây mấy người có vẻ rất bình thường! Một vài phút sau, mình lại có cảm giác lâng lâng thích thú, bèn đưa đầu xuống dò vó bác tài "ạ ... sao đĩa hát này lại được hát đây anh hả?" Bác tài chạ kíp trở lại thì hành khách lau nhau "Chị ơi, bây giờ ai mà sợ nó a củ ối, ai cũng có hát rùm chạ kia kìa!" Thây là mình có quyên "tổ sống" vô cùng. Thành quả mấy năm ngoi CSVN xây dựng trên xương máu bao nhiêu người ngụy danh cách mạng nhân dân, được cuội cùng người dân thây rõ bạn chết chạ vô tội nhưng quay lưng và hiện nhiên thây họ không nên tiên khạ VNCH vẫn còn đó và chạ họ truy n bá cho con cháu những cách sống của giá trị văn hóa nhân bản tốt đẹp Việt nam Cộng Hòa (đã trở thành bất tử và vĩnh viễn sáng muôn đời!)

Asia không hẳn là sốn phẩm nghệ thuật tuyệt vời mà là một cây hoa quý hiếm vươn lên từ góc rả văn hóa tinh anh của một nền văn minh phôi pha đầ đậm chất nây lạc, đầm hoa kíp

trái, duy trì mạch sống tinh thần của người Việt qua gia đình khắp nơi trên thế giới và nhất là với những người và phát huy ngay trên mảnh đất của người phát sinh và đang song hành đi cùng với thời đại của phi văn hóa, phi chính nghĩa mà chúng ta không còn mong đợi một quyết định phán xét cuối cùng! Vì cái văn hóa tinh anh đó đang sống lan tràn khắp hàng cùng ngõ hẻm làm áp lực vượt qua mọi ý niệm sống hãi ban sống để trở thành sinh hoạt bình thường thì quan niệm chính trị của kẻ cầm quyền thì rõ ràng nguy khốn.

Và khắp nơi, từ những nơi công cộng, hàng quán ăn uống, phố chợ buôn bán, v.v ... chuyện kẻ râm rang với tham nhũng, làm tiền của cán bộ, công an như là những chuyện bình thường đi cùng với những hiểm họa buôn bán đất mình thì ý thức cho thân phận người dân sống dưới chế độ phi nhân đến bao giờ

Người quán uống cà phê chuyện vẫn với bạn bè đã là duyên may họ trong đời mà nghe họ lý sự vùng vấp đâm ra người người với sự dè dặt "quá đáng" của mình, rồi bạn bè cũng ít khi nghĩ đến việc như những thân phận của Lý Minh Bền (thông bạn bè ghép vào thành phận nguy hiểm vì có thể là CIA hay CIB gì đó, mà thật ra anh ta chỉ làm thiện nguyện cho Liên Hiệp Quốc, có lẽ đến phái đoàn 24 Bác Sĩ không biên giới với VN giới thiệu cho 62 trẻ em nghèo bỏ trốn bom sinh và tặng cho mỗi gia đình bạn nhận \$100.000 VN làm lễ phí, thế mà đã bị các an ninh VN nghi ngờ không cho vào nước của thì thế họ CSVN có muốn thế thì dân chết hay không?) Họ nói như thế: "Mày với bên này hãy dè dặt và thận trọng lại ăn tiệc nói nghe mày" những cũng có khi cao hứng mình không kịp chờ đợi có lẽ trên xe ra Sóc Trăng mới người đang nói với bạn Ninh Kiều Cấn Thế, mình cao hứng để câu chuyện của ai đó "Chiều chiều đi dạo Ninh Kiều, Đón chân tiếng Bác, đợi nhieu họ dân" Cấn xe cộ rùm, mình bỗng thấy bối rối và lo sợ vu vơ!

Nhìn với một kinh tế xã hội thì có khi sự tiến bộ, tuy chậm nhưng trong hơn 3 thập niên của những thập niên vui đưa vào bóng tối mù quáng thế hệ hiện đang lớn lên chỉ nghĩa vô vọng. Nếu so với chỉ 2 thập niên xây dựng đất nước nát chến tranh, Hàn Quốc và Nhật Bản mới xứng đáng là tấm gương cho nhân loại.

Tiêu rớt cho với với một tuấn lẫm thăm thú nên những những đi du trong thế kỷ và xét đoán cũng có thể là chuyện hay lạ lạ, những ít nhieu mình cũng biết được hi vọng tình dân sinh như thế nào, để vùng bối kích thích vào hành trang hy vọng với.

MỘT PHÚT TRỞ LÒNG

Tác Giả: K10 Nguy&n Minh Hùng

Thứ Năm, 15 Tháng 3 Năm 2012 10:03

M&t l&n n&a chúng tôi và gia đình kính g&i đ&n quý th&y, quý anh ch&, quý b&n đ&ng môn, b&n đ&ng khóa l&i trên tr&ng c&m t&. Xin &n trên ban an bình đ&n t&t c&.

Trân tr&ng

Nguy&n Minh Hùng K10